

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 8. S. Stephanus Rex Hungariæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

cunctisque Regni sui ordinibus, & iisdem ^{Sæculum XI} consentientibus, Successorem suum pro- ^{A.C.1002.}
nunciavit, atque omnes novo Principi
fidem jurare præcepit. Anno deinde
nongentesimo nonagesimo septimo Geisa
Dux senio confectus vitam posuit.

§. VIII.

S. Stephanus Rex Hungariæ.

Dux juvenis Stephanus totam Hunga-
rorum nationem ad Fidem Christi
perducturus, pacem cum omnibus fini-
timis firmavit. Sed Subditi ipsius Infi-
deles, ducentibus principibus seditione
commota, urbes ejus & agros diripie-
bant, præfectos necabant, ipsum Stepha-
num laceffere ausi. Ergo ille contracto
milite in Rebelles, Vesperinum obsiden-
tes, movet fulgentibus Signis, in quibus
SS. Martinus & Georgius conspicieban-
tur. Tum profligatis hostibus eorum
terras Deo consecravit, fundato Mona-
sterio in honorem S. Martini Turonensis,
quem Pannonia, in qua natus est, sem-
per Patronum coluit. Hoc Monasterium
in quodam loco, qui Mons sacer diceba-
tur, ubi S. Martinus, cum in Patria ver-
saretur, orasse ferebatur, conditum est.

Reportata de seditiosis victoria, Ste-
phanus Dux propagare Evangelium
omnibus viribus contendit, atque ut Dei
auxilium sibi conciliaret, largiter elee-

Sæculum XI. mosynas effundebat, & sæpe prostratus
A.C. 1002. in pavimento Ecclesiæ, fluentibus lacry-
 mis precabatur. Undique Operarios
 Evangelicos convocabat; quapropter
 Presbyteri, Clerici zelosi, Abbates, &
 Monachi eum adibant, qui, ut tam pium
 opus promoverent, alacri animo patriam
 relinquebant. Ceterorum omnium ve-
 ro nullus illustrior fuit Astrico, alio no-

Sup. l. LVII mine Anastasio, illorum sex Monacho-
S. 44. Elog. rum ex numero, quos S. Adalbertus Pra-
Anna. Sæc. genis e Monasterio Romano S. Bonifacii
6. Ben. p. 72. adduxerat, quando ultimo in Bohemiam
 venit, eumque Monasterio Breunoviensi,
 nuper a Duce Boleslao pio fundato, Ab-
 batem præfecerat. Postquam autem S.
 Adalbertus Bohemos rebelles deseruit,
 Astricus quoque cum monachis suis in
 Hungariam migravit, quibus benigne ex-
 ceptis Dux Stephanus Monasterium in
 honorem S. Benedicti a se conditum tra-
 didit, Religiosorum virorum colloquiis
 mire delectatus. His piissimo Principi
 in conversione populorum ipsi subjecto-
 rum egregiam operam conferentibus, (*)
 Stephanus tum persuasione, tum illato
 rebellibus metu, Idololatriam e toto Re-
 gno suo eliminavit. Ex Polonia etiam
 duo

(*) Ex his liquet, in conversione Regni Hun-
 garie Sacri Ordinis nostri non ultimas partes
 fuisse.

duo Sancti Viri advenere, alter Zoëar-Sæculum XI.
 dus, seu Suiradus, cognomento Andreas, A.C.1002.
 alter nomine Benedictus, qui vitam ana-
 choreticam amplexi sunt. Benedictus, *Elog. Sæc.6.*
 a grassatoribus occisus, Martyribus ac-
 censetur. Andreas compluribus miracu-
 lis claruit. *Ast. Ben. p. 25.*

Cum vero Stephanus Dux perbene
 intelligeret, nascentem Ecclesiam sine *Chart. c. 7.*
 Pastoribus firmas radices agere non pos-
 se, totam Regionem in decem Episco-
 patus divisit, Strigonium Metropolim
 esse iussit, atque Sebastianum, monachum
 virtutibus insignem, e monasterio S. Mar-
 tini evocatum, Archiepiscopum consti-
 tuit. Astricum Abbatem eligi Episco-
 pum Colociensem curavit, & Anastasium
 nominari voluit. Anno deinde post obi-
 tum Patris sui quarto, nempe Jesu Chri-
 sti millesimo, Stephanus Astricum Ro-
 mam remisit, ut a Papa novorum Episco-
 patuum confirmationem, & ipsi Duci Co-
 ronam Regalem (*) expeteret, quo ad
 ea, quæ pro bono Ecclesiæ destinata ha-
 bebat, majore auctoritate gauderet. *S. Stephanus Rex.*

B 5

Ubi

(*) Ex hoc & sexcentis similibus factis in Histo-
 ria Ecclesiastica occurrentibus confunduntur Pro-
 testantes, contemptores Romanorum Pontificum,
 quos omnis retro antiquitas usque adeo venera-
 ta est, ut non solum confirmationem Episcopa-
 tum,

Sæculum XI. Ubi Anastasius Romam pervenit, &
A.C. 1002. omnia, quæ Stephanus Dux ad propa-

gandam Religionem Catholicam in sua Republica egisset, retulit, Papa lubentissimo animo non coronam modo concessit, sed & Crucem adjecit, quæ ante novum Regem, cum procederet, publice tanquam Apostolatus signum præferretur. *Ego enim, inquebat Pontifex, Apostolicus sum & dicor, sed & Stephanus dici meretur Apostolicus, postquam tantam populi multitudinem Jesu Christo genuit.* Jam ab aliquot Sæculis Papa, simpliciter Apostolicus dici solebat.

Postquam vero Anastasius Episcopus epistolas Pontificis, Coronam, Crucemque in Hungariam attulit, Præsules, Proceres, Clerici, populusque conveniunt, Dux Stephanus Rex salutatur, ungitur, & solemniter coronatur. Ipse edita Constitutione prohibuit, ne debiliores a potentioribus opprimerentur, pacem & bonos mores in Regno stabilivit. Gisellam quoque uxorem suam, Henrici Imperatoris Sororem, coronari voluit, piissimam Principem, quæ & ipsa maxima beneficia contulit Ecclesiis & Monasteriis, præfer-

rum, quod spirituale est, sed etiam Coronas Regales, quod politicum & sæculare, maximi orbis Principes ab iis sibi expetendas esse existimaverint.

præsertim Ecclesiæ Vesprinensi, quam e Saculum XI.
fundamentis extructam ornavit, & vasis A.C. 1002.

Sacris locupletavit. Rex Metropolim
aliasque Ecclesias a se fundatas magnis
reditibus auxit, amplissimas earum Dice-
ceses designavit, & iis dignissimos Anti-
stites præfecit. Abbatiis quoque agros
& servos Regia munificentia contulit,
quoad vixit in rem Ecclesiasticam magis
magisque profusus, ne cura rerum ne-
cessariarum Monachos ab officio Divino
abstraheret. Ceterum solcite jam ipse,
jam jussu ipsius alii in vitam & mores
monachorum inquirebant, tepidos in-
crepabant, & fervidos Regiæ amicitiae
honore excitabant. Canonicos Step-
hanus Episcoporum curæ commendabat.

Sebastiano Archiepiscopo Strigoniensi
oculis capto, Rex, consentiente Papa,
cœco Successorem dedit Anastasium, Epi-
scopum Colociensem. Sed elapso trien-
nio, cum Sebastianus iterum lumen re-
cepisset, loco cedens Anastasius ad Eccle-
siam suam rediit, Pallium approbante
Summo Pontifice retinens. S. Stephanus,
voto edito prorsus singulari, se ipsum &
Regnum suum Tutelæ Sanctæ Virginis
commisit, atque in civitate Alba Regali
ejus honori Sacram Ecclesiam magnifi-
centissimæ structuræ ædificari jussit. Cho-
ri parietes opere sculptili ornabantur, pa-
vimentum marmore stratum nitebat, Hungaria sub
Sanctæ Vir-
ginis Mariæ
Patrocinio.
com-

Sæculum XI. complurium Altarium mensæ ex auro
A.C. 1002. puro erant, gemmis distinctæ, & super
 Altare Ciborium seu Tabernaculum miræ artis & elegantiæ, ad S. Evcharistiam condendam stabat. Ecclesiæ thesaurus vasis aureis, argenteisque, christallinis, & onychinis, atque vestibus pretiosissimis abundabat. Voluit autem Rex, ut hæc Ecclesia ipsi soli & nulli Episcoporum esset subiecta. In illis diebus, quibus Absolutio pœnitentibus esset tribuenda, aut Sacrum Chrisma conficiendum, Regis erat Episcopum deligere, qui his ministeriis fungeretur, & ipso præsentem Missam celebraret. Rege absente nulli Episcopo potestas erat quodcunque munus in ea peragendi, sine licentia Præpositi & Monachorum, qui etiam decimas a populo huic Ecclesiæ subiecto accipiebant, exclusis Episcopis. Nunquam huc usque huiusmodi exemptionem in Historia Ecclesiastica notavi, & dubito, an Sanctus Rex eam concessisset, si Disciplinæ Ecclesiasticæ regulas probe novisset.

S. Regis zelus Regni sui limitibus includi non potuit. Monasterium fundavit Jerosolymæ, agrosque & vineas coemit, unde Monachi congruos redditus acciperent. Romæ Collegium duodecim Canonicorum, & Hospitia instituit, ad quæ Hungari ad limina SS. Apostolorum

rum

rum peregrinantes diverterent. Tan- Sæculum XI.
A.C. 1002.
dem Ecclesiam ornatissimam etiam Con-
stantinopoli (*) ædificari suis sumptibus
jussit. Fama tantæ pietatis illecti pleri- Glab. l. III.
c. I.
que peregrini ex Italia & Gallia, qui Je-
rosolymam commeabant, relicto consue-
to itinere maritimo per Hungariam viam
ingressi sunt. Rex Stephanus cunctos
ut fratres dilectos excipiens donis & be-
neficiis cumulabat. Hinc tanta bene-
volentia plurimos nobiles & ignobiles
ad hanc peregrinationem suscipiendam
invitavit.

§. IX.

S. Nili extrema.

In Italia S. Nilus Stephanum amiserat,
carissimum Discipulum, quo tanquam vit. p. 159.
exemplari & instrumento, ut ita dicam,
ad alios corrigendos utebatur. Nam si
forte, S. Nilo in Ecclesia ad populum
dicente, quisquam somno victus sterte-
bat, *sine dubio*, ajebat Nilus, *tam validos*
ronchos Stephanus ducit, eumque ex Ec-
clesia exire jubebat. Sape eum seden-
tem ad mensam abigebat, quasi incon-
dite voraret. Denique Stephanum ca-
stigabat, quotiescunque delinquebant
alii

(*) Ex hoc loco contra Protestantes eruitur,
concordiam & communionem inter utramque
Ecclesiam Latinam & Græcam perdurasse,